

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی پری میسان - parThierry Meyssan
برگردان از: حمید محوی
۰۷ جولای ۲۰۱۴

کردستان و خلیفه

Le Kurdistan et le Califat

ظرف چند هفته، دو گروهی که منتقدان به ندرت برای آنها آینده ای متصور می شدند، اکنون مراحل تکوینی خود را می پیمایند: کردستان و خلیفه. بر اساس تحلیل تی پری میسان این دو گروه در رابطه متقابل با یکدیگر و در سیر تکوینی خود یکی روی دیگری تأثیر گذار بوده و رویدادها به روشنی نشان می دهد که هر دو به طرح و تشویق واشینگتن تعلق داشته اند. در این نوشته تی پری میسان مثل همیشه با دقت تمام آخرین رویدادهای مرتبط به همین سیر تکوینی کردستان و خلیفه را مورد بررسی قرار می دهد.

شبکه ولتر

Réseau Voltaire

به محض این که موصل سقوط کرد، پیش از این در مورد جنگ کنونی در عراق نوشتم که حرکت نظامی امارات اسلامی در عراق و شام («داعش») را نباید به عنوان یک حرکت مستقل تلقی کنیم، بلکه به طور مشخص باید آن را به عنوان یک حمله مشترک و متشکل از جهاد طلبان و دولت محلی کردستان تلقی کنیم که در پی تجزیه عراق و پیاده کردن طرح ایالات متحده برای خاورمیانه نوین هستند (۱). در آن روزی که من این تحلیل را در مورد وضعیت عراق مطرح کردم، خلاف جریان آب حرکت می کردم و در این بینش تنها بودم، ولی سه هفته بعد، روند رویدادها تحلیل من را به اثبات رساند، و حقیقت بر همگان آشکار شد.

ایجاد کردستان

۲۰ جون، اسرائیل از دولت محلی کردستان نفتی را که از کرکوک به سرقت برده بود خریداری کرد، و چنین معامله ای با قطع نظر از اعتراض دولت فدرال عراق و مراتب بین المللی صورت گرفت (۲). انتقال نفت از سوی امارات اسلامی در عراق و شام تسهیل شده بود، زیرا لوله های نفتی در کنترل آنها بود و سپس محموله نفتی از طریق ترکیه اجازه یافت تا — کالای سرقت شده — در بندر جیحان روی یک تانکر بارگیری شود.

۲۵ جون، احزاب سیاسی کردستان عراق اختلافات خود را کنار گذاشتند و یک دولت محلی متحد را تشکیل دادند. تا پیش از این، این احزاب شامل دو اتحادیه بزرگ بود، یکی طرفدار ترکیه و اسرائیل که توسط حزب دموکرات کردستان

یعنی بارزانی ها هدایت می شود، و دیگری طرفداران ایران و سوریه هستند که در اتحادیه میهنی کردستان یعنی طالبانی ها متشکل شده اند. چنین اتحادی بین احزاب کردستانی ممکن نبود مگر این که مشمول توافقی قبلی بین تل آویو، واشینگتن و تهران باشد.

مندی صفدی MendiSafadi یکی از مسؤولان سیاسی فرقه دروز که رابط بین اسرائیل و مزدوران مسلح در سوریه می باشد، نامه ای از حزب چپ کردستان به رووین ریولین Reuven Rivlin فرستاد و پس از تیریک به خاطر گزینش او توسط کنست (پارلمان اسرائیل)، از وی درخواست کرده بود که از ایجاد کردستان مستقل، روی محور سوریه و عراق، پشتیبانی کند.

۲۶ و ۲۷ جون، وزیر امور خارجه بریتانیا، ویلیام هگ William Hague به بغداد و اربیل رفته بود. به همان شکلی که پیشبینی شده بود، او نخست وزیر نوری مالکی را برای تشکیل یک دولت ائتلافی (un gouvernement inclusif) فراخواند، با وجودی که می دانست او چنین پیشنهادی را نخواهد پذیرفت. این مشاورت در شیوه دولتمداری رسانه های لندن را به خنده واداشت که «کمی دیر» مطرح شده بود (۳). سپس او با مسعود بارزانی درباره استقلال آینده کردستان مذاکره کرد، به همان شکلی که هر بار مقامات بریتانیا به کردستان می آیند، فرصت بسیار خوبی برای طرح چنین موضوعی تلقی می شود.

۲۹ جون، نخست وزیر اسرائیل، بنیامین نتانیاو، تابو را شکست: و طی سخنرانی در دانشگاه تل آویو، انستیتو برای مطالعات امنیت ملی، اعلام کرد که اسرائیل از ایجاد کردستان مستقل پشتیبانی خواهد کرد. و با احتیاط، از مشخص ساختن مرزهایی که در آینده می تواند تحول یابد خود داری نمود (۴).

۳ جولای، رئیس دولت محلی کردستان، مسعود بارزانی، پارلمان خود را برای سازماندهی همه پرسی در مورد خود مختاری فراخواند. بی هیچ شگفتی، کاخ سفید رسماً پشتیبانی اش را از «عراق دموکراتیک، پلورالیست و متحد» اعلام کرد، در حالی که معاون ریاست جمهوری جو بایدن Joe Biden به شکل خصوصی رئیس دفتر بارزانی، فواد حسین را ملاقات کرد و برای سازماندهی همه پرسی تشویق کرد.

بعید به نظر می رسد که حزب دموکرات کردستان (بارزانی ها) که اکثریت آنها در عراق و اقلیت آنها در سوریه به سر می برند، بتواند از عهده سازماندهی همه پرسی در هر دو کشور برآید. در نتیجه واشینگتن باید به کردستان جدا شده از عراق کنونی بسنده کند و تجزیه سوریه و ترکیه را به آینده بسپارد. در دوران کنونی، واشینگتن (از نو) پیغام های آرامش بخشی به دمشق می فرستد، و این آنکارا است که باورش نمی شود.

پرسشی که برای همه مطرح شده، این است که سیاست خارجی دولت جدید (کردستان) چه خواهد بود؟ تا اینجا، بارزانی ها جزیره خوش اقبالی ایجاد کرده اند، ولی آن را به اسرائیل پیوند زده اند. اگر چنین انتخابی دوام بیاورد، کاملاً مناسبات ستراتیژیک را در تمام منطقه تغییر خواهد داد.

شیخ خلیفه

در این مدت، امارات اسلامی در عراق و شام (که دوباره به شکل دولت اسلامی نامگذاری شده) اعلام خلافت کرده است و در متن شاعرانه بلند بالائی که انباشته از نقل قول از قرآن است، اعلام می کند که با توفیق در تحمیل شریعت اسلام در سرزمین هایی که در سوریه و عراق تسخیر کرده، بازگشت دوران خلافت اسلامی فرا رسیده است. و اعلام کرده است که خلیفه وقت ابوبکر آل بغدادی را به عنوان رهبر برگزیده و تمام مؤمنان، در هر جایی که هستند، موظف خواهند بود که از او تبعیت کنند (۵). هیچ عکسی از این خلیفه دولت اسلامی منتشر نشده؛ و هیچ کس نمی داند که آیا آل بغدادی واقعا وجود دارد و یا نام «خلیفه ابراهیم» تنها یک مترسک است.

اگر تسخیر شمال عراق توسط بخشی از جهان مسلمان با استقبال خوبی روبه رو شد، ولی تردیدهایی در مورد داعیه فرمانروایی بر آن وجود دارد، و در اشکال و درجات متنوعی مورد تأیید قرار گرفته است.

القاعده در مشرق اسلامی پشتیبانی خود را از «قهرمانان امارات اسلامی» اعلام کرد. از سوی دیگر القاعده در شبه جزیره عربی موفقیت پیروزی امارات اسلامی در عراق و شام را تبریک گفته است. گروه های دیگری که به القاعده وابسته هستند، مانند بوکو حرام در نیجریه و شباب ها در سومالی در آینده نزدیک باید تبعیت خودشان را اعلام کنند. بر این اساس ما شاهد تحولی در وضعیت القاعده هستیم که از وضعیت یک شبکه تروریست بین المللی به یک دولت به رسمیت شناخته نشده ارتقاء می یابد.

در هر صورت، دولت اسلامی با احتیاط به پیشروی هایش ادامه می دهد، و می داند که مبارزاتش محدوده مشخصی دارد و بر آن است که منافع واشینگتن و هم پیمانانش را خدشه دار نسازد، به انضمام ملاحظات دیگر. بر این اساس، در سامرا به آرامگاه های امامان شیعه حمله نکردند تا موجب تحریک ایران نشود.

از این پس، در واشینگتن، پیرامون موضوع تجزیه عراق، بسیاری گمانه زنی کرده اند. میکائیل هایدن Michael Hayden، رئیس پیشین آژانس امنیت ملی NSA و سیا CIA در فوکس نیوز Fox News گفته است:

«با پیروزی شورشیان بر بخش مهمی از سرزمین های سنی، عراق عملاً وجود خارجی ندارد. و تجزیه اجتناب ناپذیر است». بیانیه های او با فراخوان برای مداخله همراه است. جیمز جفری James Jeffrey مشاور قدیمی جرج بوش، و سپس سفیر بارک اوباما در عراق می گوید: «[جهاد طلبان] هرگز متوقف نشدند، حتی وقتی که من در سال ۲۰۱۰-۲۰۱۱ آنجا بودم. آنها کاملاً شکست خورده بودند و مردم را نیز از دست داده بودند. ما آنها را تحت پیگرد قرار می دادیم و دیگر یارای برخاستن نداشتند. هیچ راهی برای متقاعد کردن آنها وجود ندارد، به هیچ وسیله ای نمی شود آنها را مهار کرد، شما باید آنها را بکشید».

رسانه های آتلانتیست این گونه موضع گیری و تعبیرات را بحث و جدل بین مخالفان و مدافعان تجزیه عراق که خواهان مداخله هستند، تعبیر کرده اند. در واقع، برنامه واشینگتن را روشنتر از این نمی توانیم تعریف کنیم: ابتدا راه را برای جهاد طلبان باز می گذارد که عراق را تجزیه کنند (و انضمام تجزیه عربستان سعودی)، و سپس وقتی که کار را انجام دادند، آنها را از بین خواهد برد.

در چنین چشم اندازی، رئیس جمهور اوباما به مشاوران رجوع می کند و با نقض قراردادهای دفاعی با عراق تا حداکثر ممکن کار را به تأخیر می اندازد. ایالات متحده تا کنون ۸۰۰ نظامی به عراق فرستاده است که مأموریت ۳۰۰ نفر از آنها منحصر است به آموزش نیروهای عراقی و بقیه باید محافظت سفارت امریکا را به عهده بگیرند.

Jihadisme et industrie « » [Washington relance son projet de partition de l'Irak] » ۱
pétrolière « » ; « ÉIIL : Quelle cible après l'Irak? », par Thierry Meyssan, Al-Watan/Réseau
Voltaire ۲۳, ۱۶, et 30 juin 2014.

سه مقاله مورد نظر نویسنده در گاهنامه هنر و مبارزه و شبکه ولتر به زبان فارسی منتشر شده است

«فعال سازی طرح واشینگتن برای تجزیه عراق» ۱۴ جون ۲۰۱۴

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/post/589>

«جهاد طلبی و صنایع نفتی» ۲۱ ژوئن ۲۰۱۴

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/post/592>

پس از عراق کدام هدف؟

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/post/599>

]۲” [Israel accepts first delivery of disputed Kurdish pipeline oil ,“par Julia Payne, Reuters, 20 juin 2014.

]۳ » [William Hague flies in to Baghdad with an appeal for unity – but it’s a bit late for that ,« par Patrick Cockburn, The Independent, 26 juin 2014.

]۴ » [Address by PM Netanyahu at the Institute for National Security Studies ,« PM’s Office, 29 juin 2014.

]۵ » [Proclamation du Califat ,« Réseau Voltaire, 1er juillet 2014.

گاهنامه هنر و مبارزه

۵ جولای ۲۰۱۴

« زیر چشمان ما »

« Sous nos yeux »